

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Α/ΘΜΙΑΣ ΚΑΙ Β/ΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Α. ΚΕΙΜΕΝΟ Α΄

copyright © 2005- 2006

ΕΝΟΤΗΤΑ 5, «ΜΗ ΠΟΙΕΙΝ ΚΡΑΥΓΗΝ ΑΛΛΑ ΣΙΓΗ ΤΟ ΠΑΘΟΣ ΦΕΡΕΙ»

Γενομένων δὲ τούτων, ὁ μὲν εἰς τὴν Λακεδαίμονα ἀγγελῶν τὸ πάθος ἀφικνεῖται γυμνοπαιδιῶν τε οὔσης τῆς τελευταίας καὶ τοῦ ἀνδρικοῦ χοροῦ ἔνδον ὄντος· οἱ δὲ ἔφοροι, ἐπεὶ ἤκουσαν τὸ πάθος, ἔλυ- πούντο μὲν, ὡς περ, οἶμαι, ἀνάγκη· τὸν μὲντοι χορὸν οὐκ ἐξήγαγον, ἀλλὰ διαγωνίσασθαι εἶον. Καὶ τὰ ὄνόματα πρὸς τοὺς οἰκείους ἐκά- στου τῶν τεθνεώτων ἀπέδοσαν· προεῖπον δὲ ταῖς γυναῖξι μὴ ποιεῖν κραυγὴν, ἀλλὰ σιγῇ τὸ πάθος φέρειν. Τῇ δ' ὑστεραία ἦν ὄρα, ἣν μὲν ἐτέθνασαν οἱ προσήκοντες, λιπαροὺς καὶ φαιδροὺς ἐν τῷ φανερῷ ἀνα- στρεφομένους, ἣν δὲ ζῶντες ἠγγελέμενοι ἦσαν, ὀλίγους ἂν εἶδες, τού- τους δὲ σκυθρωποὺς καὶ ταπεινοὺς περιμόντας.

Ξενοφῶν, Ἑλληνικά, 6.4.16

ΚΕΙΜΕΝΟ Δ΄

«ΤΟ ΗΡΩΙΚΟ ΗΘΟΣ ΤΩΝ ΣΠΑΡΤΙΑΤΩΝ»

Ἄλλη πομπὴν τελούσα πάνδημον ἤκουσεν ἐπὶ τῆς παρατάξεως νικᾶν τὸν υἱόν, ἐκ δὲ τῶν τραυμάτων πολλῶν γενομένων θνήσκειν. Οὐ περιελομένη οὖν τὸν στέφανον ἀλλὰ σεμνυνθεῖσα πρὸς τὰς πλησίον εἶπεν «ὡς πολλῶ κάλλιον, ὦ φίλοι, ἐστὶν ἐν παρατάξει μικῶντα τε- λευτᾶν ἢ τὰ Ὀλύμπια περιγενομένον ζῆν».

Πλούταρχος, Ἡθικά, 241 B-F

Β. ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ - ΑΣΚΗΣΕΙΣ

I. Από το κείμενο Α΄ να μεταφραστεί το τμήμα: «Γενομένων ... το πάθος φέρειν».

II. α) Ποια ήταν η αντίδραση των Σπαρτιατών στο άγγελμα της συμφοράς στα Λεύκτρα;

β) Ποιες ομοιότητες εντοπίζετε στα κείμενα Α΄ και Δ΄;

III. α) Να συμπληρώσετε τα κενά με τον κατάλληλο τύπο των ρημάτων που είναι στην παρένθεση.

1. Εντεύθεν οι Έλληνες ..... σταθμούς τρεις (πορεύομαι: Οριστ. Παθητ. Αορ. Α΄)

2. Ευλογία Κυρίου και έλεος ..... εφ ημάς (έρχομαι: Υποτ. Αορ. Β΄)

3. Μη τούτοις ..... φίλοις: κακοί γαρ εισί. (χρώμαι: Υποτ. Ενεστ. Β΄ Πληθ.)

4. Εγώ θέλω ..... υμίν (βοηθώ: Απαρ. Ενεστ.)

β) Από τα υπογραμμισμένα παραθετικά να γράψετε τον αντίστοιχο τύπο στο θετικό βαθμό.

1. Η εσχάτη πλάνη χείρων της πρώτης.

2. Μη την κακίαν οίεσθε (=νομίζετε) μάλλον της αρετής ωφελείν.

3. Ουδέν ανθρώπου θηρίον αναιώτερον

4. Ω παι, γένοιο πατρός ευτυχέστερος

IV. α) Στα παρακάτω παραδείγματα να χαρακτηρίσετε τις δευτερεύουσες

προτάσεις και να προσδιορίσετε το συντακτικό τους ρόλο:

1. Οι δε έφοροι επει ήκουσαν το πάθος, ελατύνοντο.
2. Δήλον γαρ εστίν .οτι νύν ου περί δόξης πολεμούσιν.
3. Εβουλεύοντο πως αν την μάχην συμφορώτατα ποιήσαιντο.
4. Τα πλοία κατέκαυσεν, ίνα μη Κύρος διαβή.

β) Να χαρακτηριστούν συντακτικά οι υπογραμμισμένοι όροι:

1. Οι δικασταί επείσθησαν υπό των μαρτύρων.
2. Οι έφοροι προείπον ταις γυναιξί μη ποιείν κραυγήν.
3. Ταύτα Θεμιστογένει γέγραπται.
4. Η παιδεία εστί πολλών κτημάτων τιμιωτέρα.

V. α) Να συνθέσετε το ρήμα φέρω με τις προθέσεις: συν, ανα, περί, παρά και να σχηματίσετε ουσιαστικά (ένα από κάθε περίπτωση). Με αυτά να φτιάξετε αντίστοιχες προτάσεις.

β) Να κατατάξετε σε ζεύγη αντωνύμων τις λέξεις:

1. ανωφερής	α. αναπόδεικτος
2. κατάφωρος	β. ακατάλληλος
3. φερέγγυος	γ. καθοδικός
4. πρόσφορος	δ. αναξιόπιστος